

KÜLÖNÖS ALKALMI

ISTENI DICSÉRETEK.

I.

KÖZÖNSÉGES GYŰLÉSI MAGASZTALÁS ÉS ESEDEZÉS.

Anyaszentegyház' békességéért.

"Adjunk hálát mindnyájan"

1. Háladásban 's vígságban
Imádunk örök Isten!
Dicsérő hangasságban
Zengedezzen mostan minden.
A' földön a' tengereken
A' csillagos egeken
Te vagy egy teremtő Isten!
2. Egybe gyűjtél bennünket
Most is dicső védelmünk!
Szenteld-meg gyűlésünket
Győzhetetlen fejedelmünk!
Vallást teszünk nagy nevedről,
Kegyes idvezítőnkről,
'S hitbeli egyességünkről.
3. Meg-tartottad éltünket,
'S e' szent gyülekezetet,
Élesztetted lelkünket,
Es bölcsességed vezetett

- Minden háboruságunkban,
Az idők' próbáiban,
Szent házad' viadaliban.
4. Tarts-meg minket békében
Anyaszentegyházadban,
Szent igéd' szerelmében
És hív magasztalásodban,
A' haza' csendességében,
A' nép' egyességében,
Jó fejedelmünk' védelmében.
  5. Szenteld-meg a' véneket
Oszlopúl hajlékodnak,
És az ifiu sziveket
Lelkesítsed szent házodnak
Boldogító védelmére,
Épületes diszére,
'S rendtartási' szerelmére.
  6. Rendelj hív tanítókat,
Világosítsd népedet,
Buzgó előljárókat,
Kik féljék szent törvényedet.
Hogy a' te szent templomidban
Zengjen a' nép vígságban,
'S imádjon szent buzgóságban.
-

II.

TEMLÓM SZENTELÉSKOR.

Megszenteltetésért.

„Mint a' szép hűves patakra“

1. Nagy Isten! kit be nem fognak
Az egeknek egei,
Udvarod körül forognak
Csillagok' seregei.
Az egész föld' környéke
Lábaid' 'sámoly széke,
E' széles világ templomod,
Hol látszik felséges nyomod.
2. Noha emberi kéz neked
Nem építhet hajlékot,
Hogy meg-mérhetetlen széked
Határ között lakják ott;
De a' Siont kedvelled
Lakóházúl szenteled,
Hol hiveid egybe gyűlnek,
Imádásodban örülnek.
3. E' szent házat építettük
Miis dicsőségedre,
'Sámolj gyanánt helyeztettük
Örök dicséretedre.
Oh ki hiveidhez vagy
Kegyelemmel gazdag 's nagy,
Szenteld-meg ezt szentségeddel,
Töltsd-be dicsőségeddel.

4. Hogy legyen az Isten' háza
Mennyországnak kapuja,
Dicső neved koronázza
'S zengjen itt allelujah!
Ajtaját magad nyisd-meg,
Küszöbeid rendítsd-meg,
Hogy e' háznak méltósága
Legyen szent arczád' világa.
5. Gondviselő szent szemeid'
Fordítsad e' templomra,
Nyujtsd-ki hatalmas kezeid'
Mellöttünk óltalomra,
Erösséged' ládáját
Törvényed' két tábláját
Itt nyugodalmába szállítsd,
Bizonyágtételnek állítsd.
6. Ha e' házban imádkozunk
Hallgassd-meg kérésünket,
Ha sziveinkben áldozunk
Kedveljed érzésünket,
Mikor szódat hallatod
És a' népet oktatód,
Adj füleket figyelemre,
Szívet az engedelemre.
7. Formálj minket szent életem
Epült élő kövekké,
Építs-fel e' szegelyeten
Egy testté 's egy lélekké,
Kegyelmedben teljesíts,
Az egy fővel egyesíts;
Hogy szentidnek egyessége
Legyen e' ház' ékessége.

III.

PAP SZENTELESKOR.

Esedezés Istentől meg-szenteltetésért.

„Az egek beszélnek“

1. Az Istent imádjuk,
A' teremtőt áldjuk,
Istent a' teremtőt,
Kinek létét valljuk,
Bölcs munkáit látjuk,
Melyek hirdetik őt
Ott a' természetnek,
Itt a' szövetségnek
Végzetetlen tárában;
Ott teremtő Isten,
Itt atya, kit minden
Imád buzgó hálában.
2. Ámbár a' mindenség
Téged nagy Istenség
Hajlékba nem foghat,
Halandói elme,
Véges szív' érzelme
Méltón nem imádhathat;

- Menny, föld' ezerei
Lelkek' seregei
Felséged' csudáihatják,
De szent természeted'
'S tökéletességed'
Ki nem prédikálhatják.
5. Ily véges voltunkban
Mégis egyházodban
Szolgákká méltatál,
Minket halandókat
'S mint hü plántálókat
Szent szőlődbe hittál.
Miként Prófétákat
A' hajdonkor alatt
Küldél a' szent városba,
Kik által oktatód
Néped' és dorgálóad
Ha nem járt utaidba',
  4. Im azért itt állunk
Isten! és szolgálunk
Neked hív érzetben,
Illes kenetteddel,
Erősíts lelkeddel
Hitben szeretetben,
Mellyel apostolit
És új hirdetőit
Fel-kented az új frigynek.
Fegyvert kötünk, Isten!
A' bűn 's véték ellen,
Fegyverét a' szent hitnek.

5. Segélj buzgolkodni,
 Segélj élni halni
 Dicső országodért.
 Viaskodj kün' és ben,
 Érettünk nagy Isten!
 Hív pásztoraidért.
 Atyánk buzdíts kérünk,
 Hogy mig sirba térünk
 Harcoljunk a' mennyekért;
 Mert minket te hittál,
 És szent munkát biztál
 Ránk a' hív 's jó lelkekért.

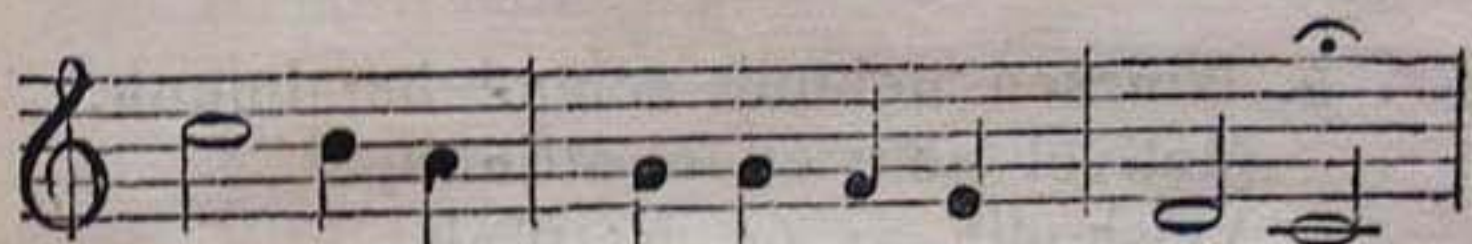
IV.

HAD ÉS INSÉGKORI ESEDEZÉS.

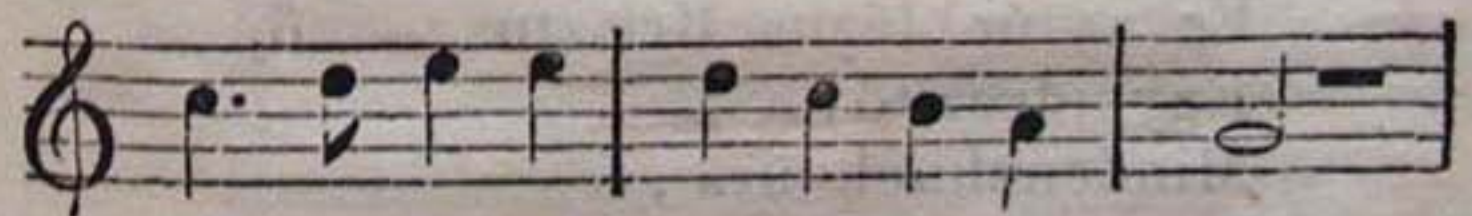
Isten a' fő óltalom.

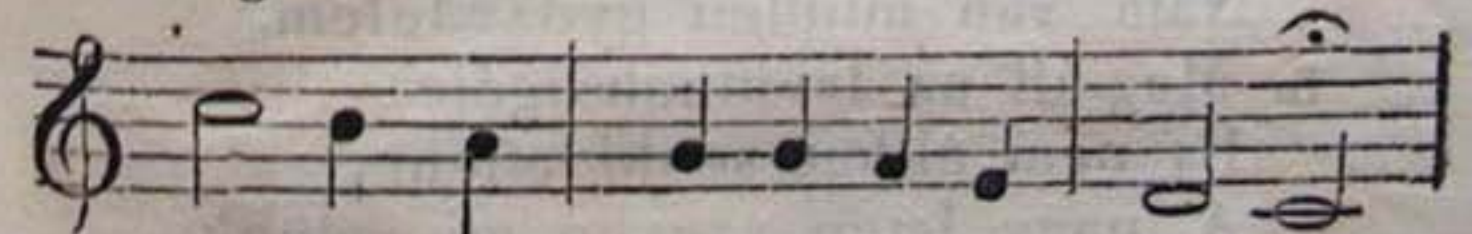
E-rős vá-runk nekünk az Is-ten,

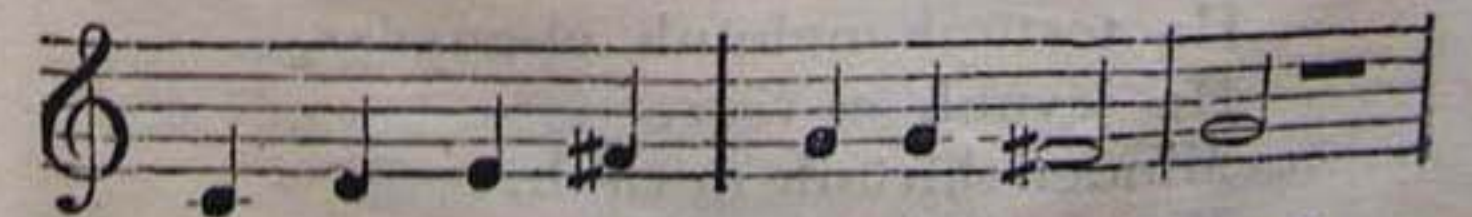
És pa-i-'sunk el-lenség el-len,

Meg-sza-ba-dit ve-szedelmek - től

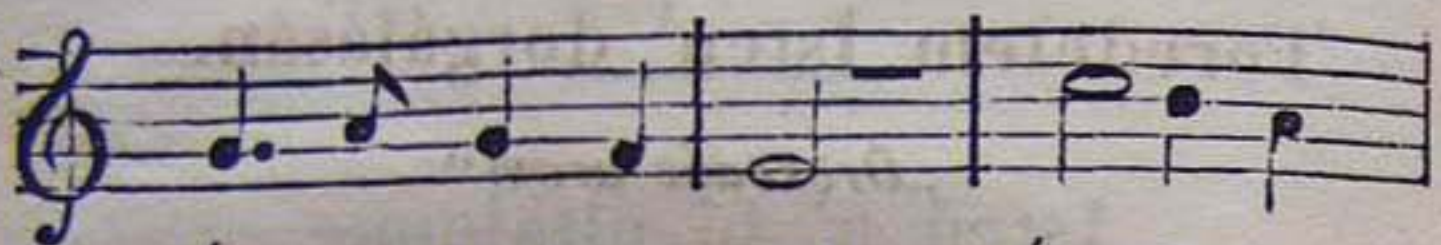
Me-lyek ránk jönnek minden fe-lől,

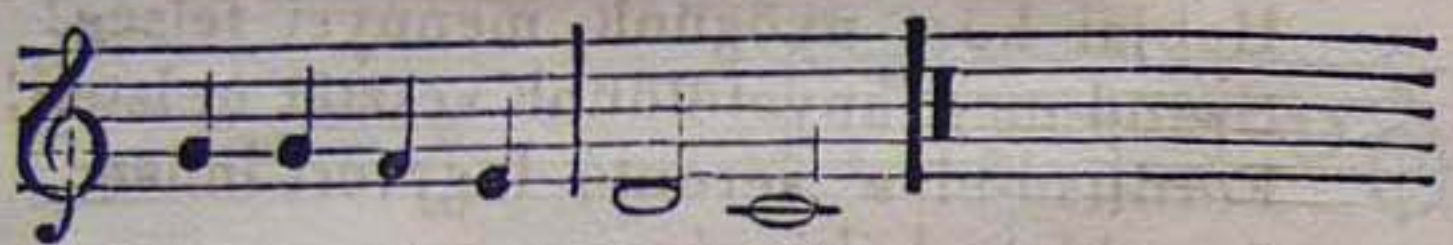
A' mi ré-gi 'el-len - sé - günk

Támadt el - le - nünk, E - rö - vel fegyverrel

És csa - lárd - ság - gal, És minden

nagy ha - talmas - ság - gal.

2. Nincsen nekünk semmi hatalmunk,
Mellyel neki ellene álljunk,
Viaskodik az úr érettünk,
Kit az Isten bocsátott nekünk,
Ez az úr Jézus Krisztus — ő,
Egy idvezítő,
Mindeneknek ura,
Isten' szent fia,
Nála van minden győzelem.
3. Meg-áll az Istennek igéje
És nem állhat senki ellene,
A' nagy Isten vagyon mi velünk
És szent lelke lakozik bennünk,
Ha testünk nekünk el-enyész,
Ha javunk el-vész,
Minden hirünk nevünk,
Kincsünk 's életünk,
A' mennyország meg-marad nekünk.

HAD' ÉS INSÉG' IDEJÉN.

Töredelem Isten' dorgálásán.

„Öröködbe uram“

1. Az öldöklő fegyver, 's pusztító inség
Habjai közt nyögünk mennyei felség!
Szánd-meg anyaföldünk' vesztét úr Isten!
Fordítsd-el a' vérontó fegyvert innen!
Az áldott békesség
Rémitő ellenség'
Kardjától el-hervadott;
A' had 's kegyetlenség
Mint terjedő tűz ég,
A' veszély el-áradott.
2. Miként régen pártos Izraeledre
Midön nem hajlott szent itéletedre
Ismeretlen nyelven szóló ellenség
Támadt, 's felfegyverkezett rá föld és ég,
Aképpen támasztál
Ellenünk és hoztál
Inséget 's ellenséget, —
Haddal el-fárasztál,
És meg-ostoroztál,
Mint pártos nemzetséget.
3. Meg-dorgáltál súlyos vessződdel Isten!
És meg-sanyargattál minket lelkünkben.

Szent ítéletednek tárgyává tettél,
 És velünk ellenség által perlettél —
 Előtted el-múlnak
 És porba borulnak
 Minden földi fiaid,
 Gyors záporként hullnak
 Midön el-indulnak
 Büntetésre nyilaid.

4. Földünk' népi sirnak 's nyögnek úr Isten!
 Gyász félelem jajszó hangzik kün és ben,
 Dicsőséged' szolgálai templomodban
 Szolgálnak tenekéd könnyhullatásban! —
 Fogj fegyvert mellettünk,
 És harezolj érettünk
 'S édes haza-földünkért;
 Üzd-el ellenségünk',
 Add-meg békességünk',
 Szánd-meg az ártatlan vért!

V.

BETEGSÉG' IDEJÉN ESEDEZÉS:

Isten' könyörüléseért.

1. Igaz látó szent úr Isten!
 Halld-meg az én szóm', —
 Rajtam szegényen,
 Kinek nincs semmi jóm
 Könyörülj úr Isten!
 Mert én csak benned bízom.
2. A' te szent fogadásodért
 Légy segítségemmel,
 A' halál ellen
 Tarts-meg kegyességgel,
 Mert ígéretedért
 Vár lelkelem reménységgel.
3. Ne szállj atyám perbe velem
 Szegény szolgálóddal,
 Ne mutasd kezéd'
 Kemény haragoddal,
 Mert ha igazat vészsz
 Ki élhet jóvoltoddal?
4. Bizodalommal könyörgök,
 Uram hozzám láss!

Bágyadt lelkekre
Szálljon vigasztalás,
Ne rejtse el színedet,
Mert nem segíthet-meg más.

5. Seholy reményt nem találok,
Hozzá kiáltok.
Ha el-hagysz uram!
Életben nem állok,
Nálad nélkül atyám
A' koporsóba szállok.
6. Hamar add-meg, uram! tudnom
A' te jó kedved',
Mert én csak benned
Bizom 's vagyok hived.
Jelentsd-meg énnekem
Mit kíván kegyes szived.?
7. Dicsőséges szent nevedért
Szomorúságim'
Enyhítsd, 's szememről
Töröld-el sirásim';
Én te hived vagyok,
Szánd-meg könnyhullatásim'!

Keservek' idején Istenhez folyamodás.

1. Keseredett szívvel
Kiáltok az Istenhez,
A' ki igen igaz
És irgalmas mindenhez.

Hozzá emelem szóm'
'S csak tőle várom jó'm'.
Nem megyek más Istenhez.

2. Szent szemei előtt
Kiöntöm az én lelke'm',
Mely nyomorult sorsom
Neki im meg-beszélem,
Eleibe megyek
Hogy tőle jót vegyek,
Mert ő orvoslóm nekem.
3. Úr Isten! mikor én
Meg-fogyatkoztam vala,
Hogy a' sok bú miatt
Szívem csak nem el-hala,
Engem' kedvedbe vől,
'S nekem gyámolom löl,
Mert benned bizom vala.
4. Lásd-meg uram most is
Ügyemet mindenfelől,
Mert csak alig vagyok
Ki jóval' vegyen elől,
Elfogyott örömem,
Te vagy segedelmem
Mind bal 's mind jobb kéz felől.
5. Tehozzá kiáltok
Mint kegyelmes uramhoz,
Biztatom magam', hogy
Kezed segítségét hoz.
Te vagy idvességem
'S lelki békességem,
Bizom csak jóvoltodhoz.

6. Isten halld-meg szómat,
 És végy-ki inségemből.
 Tekints kegyes szemmel
 'S tisztíts-ki büneimből.
 Istenem dicsérlek
 Míg e' földön élek
 Örökké tiszta szívből.

7. A' te jóvoltodért
 Mindenek hozzád térnek,
 Hálát adván neked
 Kegyelmet tőled kérnek,
 Jótéteményedért
 'S kegyelmességedért
 Felségednek örülnek.

VI.

CSAPÁSOK' IDEJÉN.

Töredelem.

„Vidám szívvel vig sengéssel“

1. Gyakran csapdos a' szent Isten
 Ez árnyék világban,
 Dög-halállal éhséggel ver
 Erős búsultában.
 A' fegyvert is elbocsátja
 Néha határunkban,
 Hitünkben is meg-háborgat
 Szerelmes hazánkban.
2. Rajtunk ismét meg-mutatja
 Nagy kegyelmességét,
 Reménységen kívül nyújtja
 Ujanon jó kedvét.
 De lám soha jobb voltunknak
 Nem látja gyümölcsét,
 Háládatlan mind a' világ,
 'S az Isten ellen vét.
4. Csak egy nekünk. akar verjen
 Minket az úr Isten,
 Akar adjon itt e' földön
 Sok jót kegyelmesen;
 Sem a' csapás nem jobbit-meg,
 Élünk vakmerően.
 Sem az áldás nem serkent-fel,
 'S ime! büntet Isten.

5. Cselekedjünk hát minden jót
'S fogjunk szent munkához,
Jobbuljunk-meg, térjünk vissza
Mindnyájan az úrhoz.
Lám kegyelmes mindenkoron
Mi édes hazánkhoz,
Noha meg-ver de nem késik,
Ismét kegyelmet hoz.
6. Jóvöltáért adjunk hálát
A' mi szent atyánknak,
Újuljunk-meg, vessünk véget
Sok álnokságinknak,
Gyűlölségnek kevélységnek
Háladatlaniságnak,
Fogjon vére immár rajtunk
A' Jézus Krisztusnak.

Különféle csapások' idején.

„Öröködbe urám“

1. Sulyos csapás szállott úr Isten reánk,
Ily nagy inségünkben szánj meg szent atyánk!
Meg-nehezült az idő fejünk felett,
Gond 's aggodás szívünkben el-terjedett.
Lám mely gyarlók vagyunk,
Csak nem le-roskadunk
E' csapásnak sulyától,
Tiéd a' hatalom,

- Szálljon ránk irgalom
Szivednek jóságától!
2. Az embernek gyarló 's véges értelme,
Utaid' nem érti halandó elme,
Ámbár igazság hatalmad' kormányja,
'S boldogító akaratod' iránya.
'S bár mi meg-rettentünk,
Te őrt állsz felettünk,
'S meg-mentsz a' vész' sulyától.
Tiéd a' hatalom,
Szálljon ránk irgalom
Szivednek jóságától!
3. A' teremtés kegyelmed' bizonyosága,
A' meg-váltás szerelmed' nagy munkája,
Hányszor tévedtünk-el igaz utadról?
'S hányszor gyöztélmeg már nagy irgalmadról
Bár be-borul az ég,
Nap-fény derül-fel még;
Te nem hagysz-el bennünket,
Mert atyánk vagy nekünk!
Oh kegyes Istenünk
Szánd-meg ez inségünket!
4. Miért zugolódnánk sorsunk' önkényén?
Ha járunk a' szent hit' tiszta ösvényén.
Ha hiszünk 's reménylünk Isten te benned
Ki a' hitet belénk csepegtetted.
Hallj-meg azért minket,
Szánd-meg inséginket,
Szálljon reánk kegyelmed!
Mert mi gyarlók vagyunk,
Csak nem le-roskadunk
Ha nem tart-meg szerelmed.

VII.

ÁLDÁS BÓV TERMÉSÉRT.

„Dicsérünk téged Isten“

1. Jöjjetek keresztények!
Minden rendü hív népek!
Hozzatok áldozatot,
Szent 's buzgó indulatot,
Mondjátok az Istennek:
Legyen áldás nevénck!
2. Oh áldások' Istene!
Éltünk' java 's mindene!
Jóságod 's hatalmad nagy,
Mindenekben áldott vagy,
Áldott vagy az egekben,
Áldott a' természetben!
3. Mert szentséges lábaid'
Nyoma hoz kövérséget,
Mindenható ujjaid
Hintezik a' bőséget.
Kegyelemmel tekintesz
'S a' földre áldást hintesz.
4. Lám a' földet illeted
'S nyitja kincses kebelét,
Hasznos esővel hinted,
'S újítod levegőjét.

- Állatok lelkesülnek,
Mezők meg-ékesülnek.
5. A' hegyek gazdagulnak,
Az erdők be-zöldülnek,
Emberek meg-vidulnak,
'S háladással örülnek,
Élő-fák virágoznak,
Földek bőv áldást hoznak.
  6. Oh nagy Isten! áldassál,
Tőlünk magasztaltassál,
Áldásodat bővitsed,
Hazánkat védelmezzed,
Áldjad-meg életünket,
Bóldogítsad lelkünket.

Tavaszi öröm és hálaérzet.

„Dicsőült helyeken“

1. Új életre serkent
Előttünk a' szép természet,
Fel-vidulni kezdett
Dél napkelet és enyészet.
Kiesek a' földnek határai,
Illatoznak az úr' óltári,
Teremtményi áldoznak neki.
2. Az úr' lelke fuvalt
A' völgyekre és mezőkre,
Éltető harmat hull
A' halmokra 's hegytetőkre.

Elevenit mindent szép napfény,
Innepet ül minden teremtmény,
Keblünket tölti kedves remény.

3. Látjuk mindenfelé
Az Istennek új áldását,
Halljuk körülöttünk
A' madarak' víg hangzásit.
Terjed a' virágok' illatja,
Sziveinket szent öröm hatja.
Áldassék a' mindenség' atyja!
4. Virágos köntösbe
Halmok mezők fel-öltöztek,
Növények újulnak,
Langyos szellő lebeg köztek.
Minden fü élő-fa és állat,
Hirdeti az örök jóságot,
Mely mindent újít és által-hat.
5. Ujulást életet
Gyönyört látunk mindenfelől,
Szép e' nagy világnak
Alkatmánya kívül belől.
Isten van, ím tisztán látjátok!
Ez a' minden' szava hozzátok:
Teremtmények Istent áldjátok!
6. Imádunk szent Isten!
Oh szép kikeletnek atyja!
Kitől alkattatott
A' föld 's egek' boltozatja.
Bár egészen szivek lehetnénk!
Igy legtisztább hálát vihetnénk
Hozzád, 's méltóbban dicsérhetnénk.

VIII.

ÚJ HÁZASPÁROKÉRT
ESEDEZÉS.

„Mint a' szép hűves patakra“

1. Te vagy Isten a' szeretet'
Élet' 's öröm' kutfeje,
Első intést létel 's élet
Szerelmed által veve.
A' napok' fénykörében,
E' világ' rendszerében
Szereteted indita-el
Minden valót ékes rendel.
2. Összehangzó alkatmánya
Az egésznek alatt 's fenn,
Égi testek' ragyogványa
Fűszál 's féreg e' földön
Bölcsen össze-kapcsolva,
Egymást védve 's pártolva
Állnak ékes rendezetben
A' kölcsönös szeretetben.
3. Házastársak örömtelve
Élnek, mint egy edénben,
Isten által meg-szentelve
Egymás' hív szerelmében.
Élet éled mindenben
Hol szeretet van jelen,

'S e' föld mennyországga válik,
Hol két szívben hűség lakik.

4. Im ilyen párt mutatunk bé
Neked szivek' Istene!
A' te jó lelked lehellé
E' szent érzést szivekbe.
Szeretetet hívséget
Adj nekik, melynek véget
Ne vessen bár mily hatalom,
E' földön csak a' sirhalom.
5. 'S minthogy ott van boldog élet
Hol szent erkölcs tündököl
Mint éltető napfény, melyet
Köd 's fergeteg el-nem öl.
Mint Istentől lett kötés,
'S nem emberi színlelés,
Engedd e' frigy maradandó
Legyen 's erkölcsben állandó.
6. Koronázd hív pályájokat
Lelki 's testi áldással,
Éltesd őket 's magzatjokat
Hosszas boldog napokkal.
Ha szerelmök' frigyének
E' testben véget vetnek
Az esztendők, lelkök legyen
Az Istennek kegyelmében.

IX.

ESEDEZÉS FEJEDELEM'
ÉLETEÉRT 'S BOLDOG
ORSZÁGLÁSÁÉRT.

Szálljon áldás rád az ég - ből

Föl - di fel-ség, fejedel - münk!

Is - ten a'menny'fénykö - ré - ből

Halld-meg, mit ki-ván keb - lünk!

Ma - gas tron-ján környül - vé - vén
Bol - do - git - va, boldog lé - vén,

Véd-jed öt' szent ke-zed - del,
Fej-del - münk ke-gyelmed - del.

2. Áldásodat mérték nélkül
Szorjad rá és házára,
Angyalodat élet védül
Küldd ki minden útára.
Igasságot, vallást, törvényt,
Ugy mint szive érzi azt,
Hagyd ragyogni, mint örök fényt,
'S virágozni, mint tavaszt.
3. Pálmát fűzz szent homlokára,
Üzz-el vizályt 's viadalt,
Hasson messze fénysugára,
'S védjed, mint béke anglyalt.
Ha háboru' fergetege
Zug, legyen ő tiszta nap,
Kitől földi népek' ege,
Vész közt vezér sugárt kap.
4. Csend és béke fogjon kezet
Ott, hol birja pálczáját,
Köz szeretet, hív érzet
Erősítsék szent tronját.
Oldhatatlan sérthetetlen
Legyen e' frigy közöttünk,
Isten! áldott védelmedben
Tarcsd-meg „éljen fejdelmünk!

Hazáért és fejedelemért.

„Dicsérünk téged Isten“

1. Téged Isten! dicsérünk,
Téged szent urnak vallunk,
Mi atyánknak ismérünk,
Téged fel-magasztalunk,
Te vagy néped' Istene
Reménysége 's mindene.
2. A' koronás fejeknek
Tőled van ékessége,
A' győző vitézeknek
Általad dicsősége.
Tőled van a' vitézség
Győzedelem 's békesség.
3. Mennyből alá tekintessz
E' földre hatalmaddal,
És a' népeknek intessz
Országoló jobboldal,
Legottan meg-békélnek
'S békében együtt élnek.
4. Az igazság' fegyvere
Általad győzedelmes,
Háboruság' tengere,
Mely káros és veszélyes,
Hatalmad' intésére
Le-száll csendes helyére.
5. Isten édes hazánkat
Áldd-meg 's jó királyunkat,

Lelkesítsd vitézeit,
Oktassad vezéreit,
Boldogítsad népeit,
Építsed országait.

6. Adj nekünk békességet,
Országunknak bövséget,
Egészséget testünknek,
Csendességet lelkünknek
Hitet és reménységet,
'S háznak dicsőséget.

Fejedelemért.

„Erős várunk nekünk az Isten“

1. Országol az Isten felettünk,
Mint mennyben legfőbb fejedelmünk,
Ő rendez földi országokat,
Fejedelmeket ad 's koronákat,
E' világi nagy hatalmak
Alta állnak
Erőben békében,
Győzedelemben,
Nemzetek előtt méltóságban.
2. Jobbod' győzhetetlen hatalmával
Ékesítéd-fel koronával
Dicsőséges ur! fejedelmünket,
Parancsolván, hogy birna minket
Törvénnyel igazsággal
Kegyelmességgel,
Védné fegyverével,

És hatalmával
Országunkat szabadságunkat.

3. Ihlesd úr Isten! fejedelmünket,
Választott koronás fejünket
Erőddel és dicsőségeddel,
Mérhetetlen bölcsességeddel.
Erős legyen erőd által,
És győzhetetlen,
Dicsőségeddel nagy,
És bölcsességgel
Birja népét, mint földi felség.
4. Országlása érjen sok időt,
Mint atyját tisztelje népe őt,
Ha ellenség támad ellene
Seregek' ura! légy te vele.
Fegyverének adj diadalt,
Népének erőt,
Koronájának fényt,
'S végre mennyekben
Koronázd halhatatlansággal.

Fejedelem' végtiszteletére.

„Mint a' szép hűves patakra“

1. Határt rendelt az úr Isten
Magasságnak, mélységnek,
Végórát tett ez életben
Minden földi felségnek,

Sirba szállnak fejedelmek;
 Ámbár földi Istenek,
 Kik hallván az úr' szent szavát
 Leteszik testök' sátorát.

2. Szóll az úr az embereknek:
 „Porok porba terjetek,
 Kik kezdetet élteteknek
 Asszony által vettetek“
 'S a' koronák el-tűnnek,
 Királyságok meg-szűnnek;
 De te meg-állsz örök Isten!
 E' sors nem hat hozzád ott fenn.

3. El-végezte nagy pályáját
 Imé dicső fejedelmünk,
 És le-tette koronáját,
 Melyet viselt felettünk.
 Mint az égi fényes nap,
 Melytől minden éltet kap,
 Áldást hintvén nagy útára
 Siet esti szállására.

4. Hallván szódat örök Isten!
 Kit királyok imádnak,
 Hozzád készült lelke innen
 Hív koronás szolgádnak.
 Áldást hintvén népére
 El-jutott vég estvére,
 Remélve szelid lelkében
 Idvességet az egekben.

2. Isten! ki királyok' szívét
 Szent kezedben hordozod,

E' hazát és békességét
 Intézed 's igazgatod.
 Áldott légy a' jóságért,
 A' béke olaj-ágért,
 Melyel minket koronáztál,
 'S kegyes fejedelmet adtál.

6. Isten! vegyed szent kezedbe
 Lelkét hazánk' atyjának,
 Engedj a' sir' kebelébe'
 Békét áldott porának.
 Dicső emlékezete
 Legyen hálás érzete
 Minden haza' gyermekének,
 Kit szárnyai fedezének.

X.

HITBEN ÁLLANDÓSÁGÉRT.

„Vigyázz értem úr Isten“

1. Tekints reánk úr Isten!
Ne hagyj minket elvesznünk,
Vigasztalj-meg minket
A' te szent igéddel,
Lelkünk' eledelével.
2. Rajtunk van oh úr Isten!
A' súlyos kedvetlenség,
Ha te nem léssz nekünk
Mennyei segítség
Nem lessz köztünk békesség.
3. Ámbár minket úr Isten!
Próbálgatsz büneinkért,
De ne vedd-el tőlünk
A' te szent ígédet,
Vigasztald-meg szívünket.
4. Rendelj nekünk úr Isten!
Értelmes oktatókat,
Adj minékünk igaz
Lelki pásztorokat,
És józan tanítókat.
5. Ihlesd őket úr Isten!
Szentelő hatalmaddal,

- Igazgassad őket
Mennyből tanácsoddal,
Erősítsed jobboddal.
6. Hogy tégedet úr Isten!
Megváltó szent fiaddal,
Hirdessenek nekünk
Lelki bátorsággal,
És tiszta igazsággal.
  7. Tarts-meg minket úr Isten!
Sok lelki próbáinkban,
Légy segédül nekünk
Minden szent munkánkban,
Hitünk' meg-tartásában.
  8. Lelked által úr Isten!
Épüljön a' te néped,
Nevekedjék itten
Szent gyülekezeted.
Szenteltessék nagy neved!

XI.

VALLÁSTÉTEL A' HITRŐL.

1. Atya Istent szívből hisszük
Lenni nekünk teremtneknek,
Mindenben segedelmünknek,
Irgalmas gondviselőnknek.
2. Jézus Krisztus mi megváltónk,
Kárhozattól szabadítónk,
És kegyelmes oltalmazónk,
Az úr Istennél szószólónk.
3. A' szent lélek mi tanítónk,
Idvességre igazgatónk,
Bánatinkban vigasztalónk,
Lelkünkben is meg-újítónk,
4. Szent irás tanít ez hitre,
És a' boldog reménységre,
A' lelki szép békességre,
Istenbeli nagy öröme.
5. A' ki akar idvezülni
Szent hitet kell meg-tartani,
Életét kell ahoz szabni,
'S gyümölcsét is mútogatni.
6. A' ki akar idvezülni
A' keresztet fel kell venni,
Azzal a' Krisztust követni,
Sok háborut kell szenvedni.

7. Ilyen hit teszen kegyessé,
Úr Isten előtt kedvessé,
Lelkünkben békességessé,
Mennyországban örökössé.
8. Ez hit kiben uralkodik
A' bűn ellen tusakodik,
Minden jóra igyekezik,
Szent dolgokat cselekeszik.
9. Mindennek kell igaz hitben
Meg-maradni életében,
Atyafiú-szeretetben,
Hogy legyen Isten' kedvében.
10. Istennek legyen tisztesség,
Mindörökké és dicsőség,
Ő tőle nekünk békesség,
'S a' mennyországban idvesség.

 Confirmitokor.

Esedezés hitben erősödésért.

„Mint a' szép hűves patakra.

1. Szent Istenem! tekints reám
Az egeből kegyesen,
Hozzad kiált-fel szívem szám,
Halgass-meg kegyelmesen.
Ime! elődbe megyek,
Hogy rólad vallást tegyek.
Egy Istenem, egy reményem!
Kit a' minden hirdet nekem.

2. Adj énnekem tehetséget,
Hogy Jézusban hihessek,
Neki hivséget szivemben
Örökre ígérhessek.
Szent vallását éltemmel
'S jó cselekedetemmél
Múttassam-meg hogy szeretem,
Ez buzgó igyekezetem.
3. Szent lelked hát vezéreljen,
Hogy útabban járhaszak,
Ha tántorgok fel-emeljen,
Hogy híved maradhaszak.
A' bűn meg ne győzhessen,
Szivem tiszta lehessen;
Mert boldog csak így lehetek,
'S mennyországba így mehetek.
4. Ha indulatim' magvai
Keblemben kicsiráznak,
Ha szivem' kívánságai
Törvényeddel csatáznak.
Szenteld-meg oh! szivemet
Lelkemet 's érzetemet,
Hogy meg-álljak szent hitemben,
'S koronázz-meg az egekben

Confirmatiokor.

Keresztény hit' fő ágazati.

1. Hiszek és vallok egy Istent, 5 Móz. 6: 4.
Ki magától való, és szent. 'Solt. 90:2. Jel. 4: 8.

- Kinek neve atya Isten. 1. Kor. 8: 6.
Hozzá hasanló több nincsen. 'Solt. 86: 10.
Esa. 45: 5, 6, 7.
2. Ő teremtette az eget — Csel. 4: 24.
Tengert földet mindeneket — Ugyan ott.
Társ nélkül, és csak egyedül. Esai 44: 24.
Szent királyi székében ül. Jelen. 5. 13.
  3. Hiszem az ember úr Jézust. 1. Tim. 2: 5.
És nem ismerem más Krisztust. 1. Kor. 1: 23.
Hanem ki szüztől született — Gál. 4: 4.
Keresztre fel-feszítetett. — 1. Kor. 2: 2.
  4. Ki Istennek fia lévén — Luk. 1: 32.
Váltság' munkáját fel-vévén — 1. Kor. 1: 30.
E' világ' bűnéért meg-holt — Rom. 4: 25.
Noha szent és ártatlan volt. — 1. Pét. 2: 22.
  5. Ezért Isten őt fel-vette, — Fil. 2: 9.
Mennyen földön urrá tette, — Mát. 28: 18.
Meg-parancsolta hogy minden — 'Sid. 1: 6.
Neki tiszteletet tegyen. — Fil. 2: 10. 11.
  6. Őt imádják az angyalok — Jelen 5: 11. 12.
Minden teremtett állatok — Jelen 5: 13.
Ő itél-meg mindeneket — Ján. 5: 22.
Holtakat 's eleveneket. — Csel. 10: 42
  7. E' Krisztus Jézust imádom — Filip. 2: 10. 11.
Világ előtt nem tagadom — Mát. 10: 32. 33.
Holtig e' Jézusban bizom — Jelen 2: 10.
Tudom meg sem csalatkozom. Rom. 5: 5.
  8. Mert az Isten szent lelkével Rom. 8: 26.
Jóra vezérl kegyelmével — Ján. 10: 13.

- Haláltól semmit nem félek — Rom. 8: 1. 2.
 Mert én végre idvezülek. — Csel. 2: 21.
9. Uram Jézus segélj minket, — Mát. 15: 25.
 Neveljed gyenge hitünket, — 2. Pét. 3: 18.
 Adjad ezeket hihessük, — Ján. 12: 36. 44.
 'S a' koronát el-nyerhessük. — Jel. 2: 10.

Isten' szent ígéje' ereje.

1. Jó úr Isten! tekints hozzánk
 Magas mennyből nézz mi reánk,
 És könyörülj te népeden,
 Nyomorúlt keresztényiden,
 Mert el-fogytak a' te szentid,
 Meg-fogyatkozott a' szeretet
 Az emberek' fiai közt.
2. Azért szólassz így úr Isten:
 Fel-támadnom szükség nekem,
 Hogy meg-rontsam szerzéseket,
 Meg-szabadítsam népemet;
 Mert láttam nyomoruságát,
 Hallottam fohászzkodását,
 Meg-tekintem ohajtását.
3. Nem hagyom az én nevemet,
 El-óztatni szent ígémet,
 De meg-tartom én házamban,
 És választott templomomban,
 Hogy meg-szentelje szentimet,
 Gerjessze nekik sziveket,
 Biztassa az ő lelkeket.

4. Az Istennek szent ígéje
 Tiszta minden ő beszéde,
 Mint a' próbáltatott ezüst,
 Hétszer megöntetett ezüst,
 Mert ennek az ő ereje
 Vagyon a' kísértetekbe,
 Keresztnek viselésibe.
5. Te vagy úr Isten óltalmok,
 Hatalmas erős gyámolok
 A' te hív tanítóidnak,
 Szőlődben plántálóidnak.
 Te vagy őrzője népednek,
 És óltalma hiveidnek,
 Paizsa te szent ígédnek.
6. Térítsd-meg azért azokat.
 Fogd-meg igyekezeteket,
 Kik gyakorta azt kiáltják,
 Bátorsággal nekünk mondják:
 Nincsen Istentek ti néktek,
 El-kell majdon mind vesznetek,
 Ki óltalmaz-meg titeket?
7. Azért neked mi most adunk
 Nagy hálákat, és azt mondjuk:
 Dicsértessél atya Isten
 Szent fiad által mennyégben!
 Vigasztalj-meg szent lelkeddel,
 Nekünk édes biztatónkkal
 Örökké nagy dicsőségben.

(II. János Király' éneke.)

XIII.

UTAZÓK' ÉNEKE.

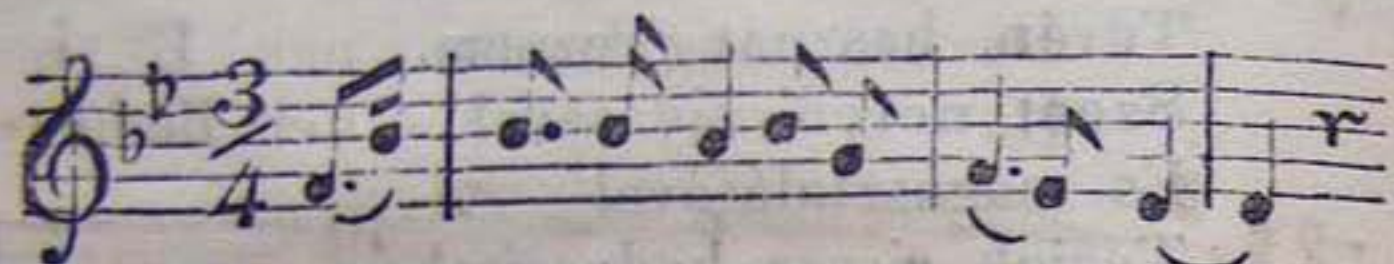
„Mint a' szép hűves patakra“

1. Istenem! a' te nevedben
Kezdem fel-vett útamat,
Mint egy vándor, védelmedben
Vetvén bizodalimat.
Rád bizom életemet
Kedvesim' 's mindenemet,
Segélj feltett szándékomban,
Légy vezérem járásomban.
2. Ne vígy atyám kísértetbe
Utazásom' folytában.
Véletlen 's káros esetbe
Jó szándékom' céljában,
Ut mutatóm légy nekem,
Nappal kegyes vezérem,
Oltalmaz az éjszakában
Fáradt testem' nyugvásában.
3. Mint régen szent szolgálókkal
Minden utazásokban
Velek voltál, 's hatalmaddal
Őrzéd bujdosásokban,
Őrizz atyám engem is,
Tégy kegyelmet velem is

- Óltalmazd édes házamat,
És el-hagyott rokonimat.
4. Segélj, hogy fel-vett útamat
Boldogúl el-végezzem,
'S előttem levő célomat
Tévén, hasznát érezzem.
Szent neved' áldásával,
És magasztalásával
Térjek vissza kedvesimhez,
Kiket kegyességed fedez.
  5. Minthogy pedig e' világon
Csak utazás életem;
Miglen e' halandóságom
Majdan által tétetem,
Hogy ne fussak hiába,
A' mennyei hazába
Kérlek vígy végre engemet,
Meg-adván idvességemet.

BÉREKESZTŐMAGASZTALÁSOK.

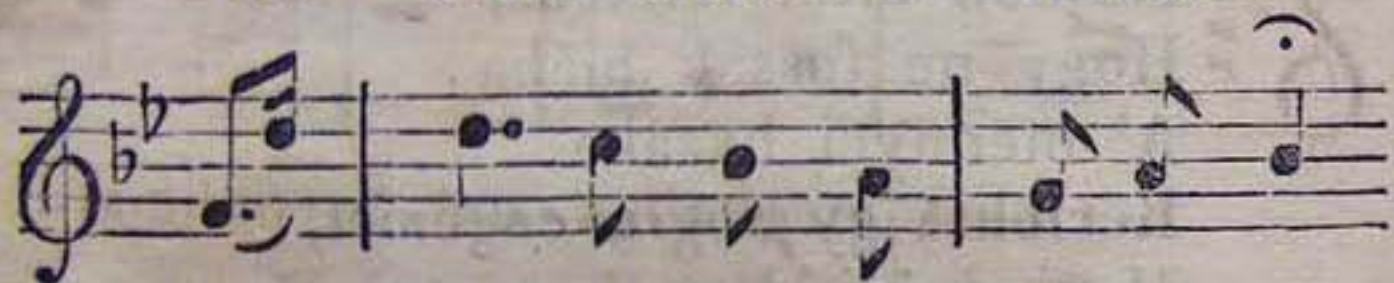
„Uram te hozzád kiáltunk“

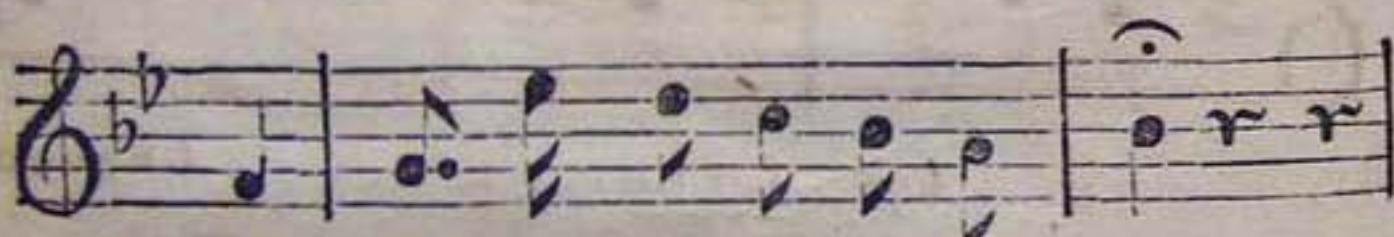
Le - gyen béke áldott Is - ten!

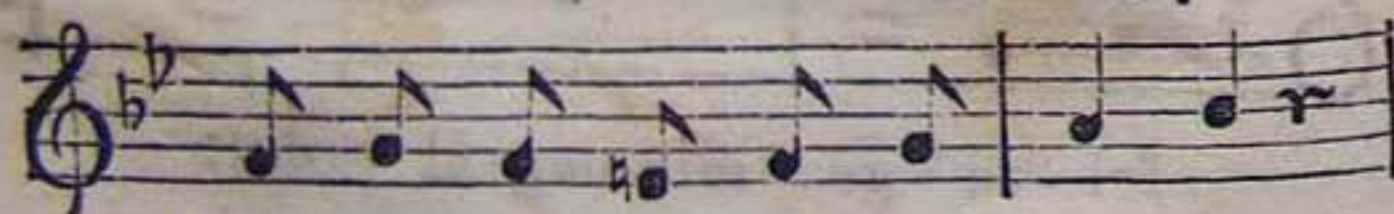
Te - tö - led e' szent te - remben.

Ne - ved - nek ö - rök di - csé - ret,

A' hí - vek közt egyes ér - zet.

Szent hi - tünk - nek é - kes - sé - ge

Szivünk' erkölcsi ép - sé - ge.

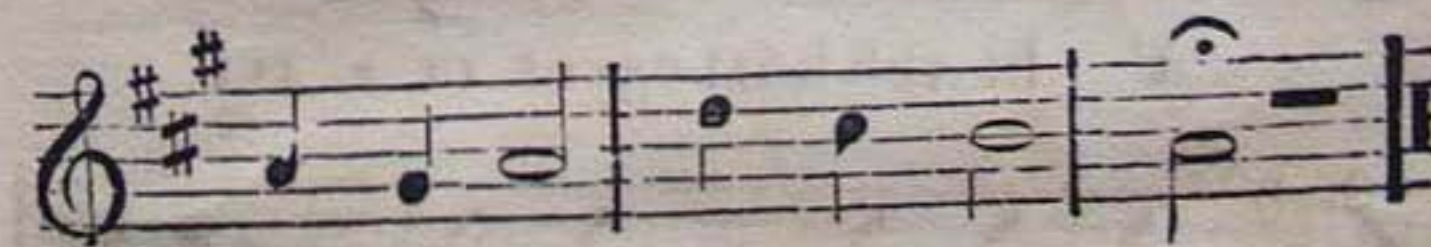
„Dicsőült helyeken“

Di - cső - ség Is - ten - nek! E' vi -
Há - la nagy ne - vé - nek, Bé - kes -lág' al - ka - tó - já - nak, Melyben min -
ség szent haj - lé - ká - nak,

ket most meghallga - tott, Szent be - szé

dé - vel fel buzdi - tott, Legyen

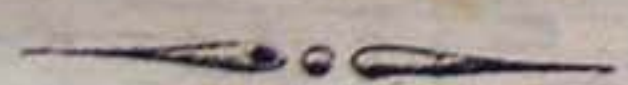

fel - sé - ge min - dég ál - dott.

Más bérekesztő.

A' királyi széliben
 Ülőnek,
 És a' báránynak,
 Áldás és tisztesség
 Dicsőség,
 És hatalom
 Örökkön örökké!

DICSŐSÉG ISTENNEK.

ÉNEKEK' LAJSTROMA.

	Lap.
Adjunk hálát mindnyájan	5.
Adjunk hálát a' mindenhatónak	25.
Adjunk hálákat	53.
Aldott Isten életemnek	55.
Aldott Isten napjainknak	41.
Aldott Izraelnek ura	70.
Áldjad én lelkem	58.
Atya Istent szívből hisszük	172.
A' kereszténységben	68.
A' királyi széliben	182.
A' Pünköstnek jeles napján	124.
Az esztendők eljönnek 's elenyésznek	86.
Az öldöklő fegyver 's pusztító inség	149.
Az Istent imádjuk	144.
Az éjjelnek sötétsége	50.
Az idő sebes szárnyakkal	44.
Békességnek fejedelme	156.
Bethlehemben születék	78.
Bölcs teremő szent úr Isten	120.
Bűneimnek mély örvényében ülök	56.
Csak te benned örök Isten	53.
Csudálandók úr Isten	117.
Csudálandó nagy Isten	42.
Dicsérjétek az urat	18.
Dicsérlek tégedet én édes Istenem	28.
Dicsérünk téged úr Jézus	120.
Dicsőitünk és tisztelünk	84.
Dicsőség neked egy Isten	112.